

Jóth Endrigh

Pápa, júl. 18. 1864.

R573/1231

Redves barátom,

Belegység iránti szerifitabodat nagy részével vettem: adja isten, hogy mire forraim vorkán jutnak, jövök legyen egyszélyed.

A nőtam tevé k. bepetyről úgy tartottam, hogy az nem kell vintaküldésai, hanem megkíséreltem eldávását. Ez utóbbi iránt még nem igen szerettem lapost, nyírt és sok raj miatt; mely így fel is tájra legkevesebb rajtam; nyírt mitel a kiadvik, kiadvik, a pénkeset, hely, így nyérban nem igen tartózkodok fessen, artdó meg indtam, hogy mig az arast siken által futvontt lendület nem áll be, a könyvvarasok vártkivó stellerer minden oly mind, melyről nem remélték hogy "csak úgy elkapják", amyi mint = 0. Műst, kiadvatára, küldőm vitta a kifizarat, egy pár megjegyzés kiadvitessé.

A kidulvóvált fesses, emeltesse, st. költőiek Latátkar, s annak inkább meztályon érdeme, mert hátunk az ily kisebb elbeszélések fessés sem akarat meghonofodni: mind a világot az apró tnyával megkösök, helyre saavat költőnek is elég van van, sár meg fess monü Lyrai elbeszélés. Mondon tehát, az egész st. mltályn e sok tekinteten fessülte fessitör, tehenek írében.

De van egy nagy kifogásom az alap fess iránt. Költői mű alapfessése nem jóke öfessükörthet az a. táns morálat. Eitük megjut: az alapfess, melyet a költő maga nyírtten vagy elakarva, fesses a mlt. A költő fesshet fessmelyet, ebben lüik ki tegünkabl ajei: a fessmelyet öfessükörthet a morálat, a világnádol: De a költő nem arhat átokot igarat a költőelében. Epa ebben áll a tragicum. És saut, minden jelözge sa, okará, ex oten röt leginkább. Itt a költői nagy, világn st. stelleres tekintjük: alapvombit sajat mindemikben: ex a mely morali étetet, melyet lehet akaratly mü, vök. A fess így marat harmoniaban az igarak et jó, val, melyek nélkül meg fessülé lereni.

A fessorgó bepetyben ex erkölcsi alapfessé tehette, tet nem öiki az ember. Egy fess fessmelyen, meot gyingségte nem az vette el a kiz fesset, danyiro hogy nyeri eten, mig végre elbukik. A mltet bolvogatlanuá fess, ki st fessmelyen helyreből nem kaggja meue, költői, nem pedig a mltet, mind e nőt mnes akarat vagy emlye akará a megfessot világnád (st a vltáknöz rugafessot) korlárait. - Egen, ex tragikus helyre, tra, gikar kifessit: mltó szöggá min len költői tollak. De ha a költő mint egy igarat ad a fessmelyek, ha együt fessat hűsétel a morat fessmelyei eten,

ha ezt, haggja ugyan bünhődai, de tetszárka is ucsalgebeti; ha a nál,
 ki olgas minden ósora fennevedejekt, maga is fenneveduelt, a mi a
 feudli morali remít fennevít epen colay - e nöl, mondson; püriten
 bünhüdöire kárbotarja, annal nagyobbra, mert a rukonpreavet
 eleitől végig elforditá köle: az költői, vagy tragikus, egukragke,
 telnet, el nem fogarharjut: ez vagy abany: felpajdulat, vagy
 tendentiosus megáramlásba a fenálto világrendnek, de nem tragis,
 cuu. Nem tudom, felpuzar - , a mit ily ööösien kellett ki,
 fejdenem: de műved hatará nam ez volt.

És mi a népszerűet illeti, azok többnyire pipet, fiámat.
 Tán a deprezio több keze a kecsesémet. Egykine lehelő at
 alapra. Az a fob raj, a termépek rajt, mely hat finom népszerű,
 ket, annyifor elfordul: a köddel mi, a kevé elbeszélés tárgy
 aranyabau sokaska. No de ez a költői mérdel függ, a
 néhat a lyrai epicus ráér. Szólva, képelem, ucsalgebeti csak
 nehány megjegyzésem van. Ezek a fővörghen kékel jelt,
 net, s ily nehány fő naggarakással kideresem.

13. l. "Nyak fene" mondják - e így? vagy csak csinálva van. Amaggy
 helyes, így a rím kényesre mutatandó.

" " "megpörlat a vesédek fürje" nem mindkettő volna a vers;
 " " "megpörlat a vesédek fürje"?

2. l. "Naponta", a. m. nappalidőn, mivel nappal van, nem pedig
 egy ékelmi a napontent - tel.

3. l. "Erdély" - rím is lehet: "erély", úgy jobb a vers.

6. l. "S nyomaitat se hahani: nyomot hahani? képleten.

7. l. "Türedéket hágt ellebegni": hágt. Neimeus, meg Erdélyi
 fennevít is.

" " "Leülvü" = leülvi. Amugy, mintha elött leülve, arussia jelenmegy.

8. l. "Kis madárak, mi - a ket madár egyen stau, de a rdov,
 raktoro, már imelyekel. - Ez a particip. aly idigen is. hábor,

9. l. "Rejéket nem háborjatek" - Ez a particip. aly idigen is. hábor,
 garva volna.

" " "S a gyöggkenesnek" = S a gyöggkenesnek (nines).
 11. l. "Imar." Nem jár. Az i-nel nines semmi értelme: mere im - már.
 Már az i-kol, mere ezt mondják.

" " "Szermek fivére a mi nem vart: a speulälödü" furta meg."

12. l. "Az elvő oran" seb. fennevít világorb jópüret kelend.

" " "Vagy a statag" É stataggal firtatt már volt egy cüver kép.
 Ez annyiban mond ána: mere ána a statag akkor volt firtatt
 ha tárolt, most pedig szorobaa firtat s azist költészet.
 Etkem en a distinciót, de a kifejezésben kéne máris ána.

13. l. "A vartm liksere" egy magában aly citheső. Az a vartm erud
 "vartm liksere" megis statagban. Igen! ha megpörlatélve
 "vartm liksere" mondanánk.

15. l. "Janul" minis az er ige erat hox raggul dris, rimbere erat
 ninesei erőstatagat láspik.

16. „Ex ides titku jó magányban”. A jó csak földváncul
tűnik fel.
” „Mely nem oldódik” /hűköszelen igy. nek mely nem oldék.”
— „Oldék ép úgy van, mint oldék.”
17. l. „Melyben se jó se hang a csend/síget.” Meghallat.
” „Mind vata”. Nem a. m. monda.
18. l. Kiságy V.” felszeker magyarok. Mine is egy ‘gu’.
21. l. Kip, „mit nagy bírá fessenek.” Nevetésem.
” „Tekintem át — olyan némece.
” „Öffeköttöt” — ek is olyan idegenfelü” /parózió
” „ki mennyet vite előni, s volt Keshaja voltak veletl —
” „— s. i. Dause. ” Készték? Dause élve, visióban stáll,
s pololta, s bejárja mind a purgatoriumot mind a meangyoska,
foé. ” csak sonnisa ott. s Pöngből igy veszi ki az úu,
hev, mintha Dause Kashkone Kipen járt volna pololta.
22. „vagyai éte”?
— „Melyben járunk legjobb üdvöl at indult hagyjék cérel.”
Nem típus kifejezés. Stennidely meg mine, de vann tivünk leg,
zírabb üve, melyet meg at indult (ép akkor) cérel?!
24. „Ke szülle a ess... a nyit szinben teleték” — Stonaly.
— „Ki kalni érte... szorabb korai aldrasat. Meg Latinban szor
neam s ke öfön zár, egyké at hellene.
— „Nér vata” — vére.
— „Meg igé jagotae... Megjegyék. /Es warde/
25. „Mulyai — sonit — Dalt at — nyerett” — Megjegyem vital
a monoton rímek is.
— „Röfnívél” — kk! uh!
— „elkerültek”. Elkerülök. Fatgyas.
27. „tüntö” — to hita te, mer 7 próság a est.
28. — lön bejárta” /Es warde/.
— „Mely öt menet”, — öt is... Melyik mitik öt öt?
30. Solt vata ... hóla.
31. jó re re re... mely ifjúi ébe jök meg, ei el: szor
csinál.
32. elvezet kürdei. ??
— „jó vitalga szorú ny. Nem jó vitalga ??
33. jé éte a külfe ken” — hul?
35. „Künbe lön” — ny próság: nem é szor szor.
— „Mit... mit...” különbö voruhor at. Lavar.
— „Mint parján”... nem jó vital: mint parjon. Nem is
őre (a habe) a part, hanem at at, a poly amé.
36. „Te velet” — a magyar nem velet künd, hanem söte
allata. Ex már úrsas german szor. Tráé = irány ábau.
37. „Drányt” accusati vata at irány stónat. Tráé = irány ábau.
— „a haj igéje”... Nem jé a fű szor.
— „At, szor éu...” // próság.
— „vitalga szor szor”... erőre szor.
38. „Mint ki gala szor” szor. Igen mefes szor szor. Kürdei,
megjegyék a gala szor szor szor.
— „velet szor”... szor szor szor.

39. l. "Lajkikahalt fal" "Lajkikahalt" levele: De így eső/paros.

41. - fűt aram, ha bár miképp jóla." Nekéz, az inciválé miatt.
Átalátar a nyelv sokszor nekéz a mondat részének
nagyon jóvágydalása, elszórása miatt.

— "Szeret gondot ködibe ölté" lelténet egézt lengerét.
Lengerét ölaeni ködhe; no jó; de ez: A mutrak képet
meggyölölké... mi itt a verban regens? vagy az is
ölté? A mutrak képet meggyölölké ölae: ekkel neve
tudak megvárakozni.

45. "I mint negharaktója..." erősen szinált dolga.
— "mészeu ingalmmal." hxxkám, vántam. Szalmaz nehéz

"Okvilégy iránauu ingalmmal."
— pálya néze nem szívén (eljogva) van.

— Elég is ebből ennyi: A rövidségre törekvés, a mondat
tagok jóvágyarása, a szóhasználat keszede, még mással
is idéz elő homályt, s nehezíti az olvasást.

De mind a mellett, egy kis szinálás után, kar volna
hengeresni. Nagyon jókék az effélékben iróval almuat, Szanyi
jópóvan benne, hogy bizonyosan keszüléseire válnak írása
nevének. —

A "rovásos" is lehet máz valami: De oly velték
aradástunk van az idén, kivált nehaas, hogy aka sem tu-
dom: etek-e vagy halok. Mikélye szamba nehem híven
vinea, ei lifkeáztatam pinxakapozomat, akummal rajza
lepek, hogy tehénigem szívme elegel legyen a mivel
sarovsom.

Eljón busdögüt, s fogadja szívés üdvöz,
levelem.

igaz busdögüt)
Aranyh

A kölsői bevezély címe: "Jéz' és nő". mely a szé-
thy kölső "Athenaeumában" jelenik meg.

Jéz'